

ΕΤΟΣ 57ον

25 Ὀκτωβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2943)

Ο ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Δέν θά ἦταν δύσκολο νά γίνει ἀποδεκτό ἀπ' ὄλο τόν κόσμο τό ἀποκαλυπτικό περιεχόμενο τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας, ἂν δέν διεκδικούσαν καί ἄλλα θρησκευματα, κυρίως ἀνατολικά, τή δῆθεν ἐξ ἀποκαλύψεως προέλευσή τους. Ἡ μαρτυρία ὁμως τοῦ ἀπ. Παύλου καί τά θεολογικά νοήματα τῶν ἐπιστολῶν του ἀποτελοῦν τό συγκριτικό πλεονέκτημα ἀπέναντι στά πιστεύω καί τά σεβάσματα τῶν ἄλλων λαῶν.

Ἡ ἀποκαλυπτική μαρτυρία

«Πρέπει νά γνωρίζετε πῶς τό Εὐαγγέλιο... ἐγώ οὔτε τό παρέλαβα, οὔτε τό διδάχθηκα ἀπό ἄνθρωπο, ἀλλὰ μοῦ τό ἀποκάλυψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός», λείει στήν ἐπιστολή του πρὸς Γαλάτας (1,11-12). Δέν εἶναι εὐκόλο ὁ κοινός νοῦς νά ἐξηγήσει τό πῶς ἀποκαλύφθηκε σ' ἓναν πρῶν διώκτη τῆς Ἐκκλησίας ἡ σοφία τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Εἶναι ὁμως ἄξιο θαυμασμοῦ τό πῶς ὁ ἴδιος ἐξηγεῖ τήν ἀπρόσμενη αὐτή ἐξέλιξη στήν προσωπική του ζωή. Ἡ διάθεσή του ἀπέναντι στήν πρώτη Ἐκκλησία, ὅσο ἀκόμα πίστευε στήν ιουδαϊκή θρησκεία, ἦταν ἐμφανῶς ἐχθρική καί τήν ἐκδήλωνε μέ πράξεις διωγμοῦ ἐναντι τῶν χριστιανῶν· «καταδίωκα μέ πάθος τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ», ἀναφέρει ὁ ἴδιος στήν ἐπιστολή του (στ. 13).

Δέν εἶναι εὐκόλο ἓνας ιουδαῖος ζηλωτής τῶν παραδόσεων τῆς ἐβραϊκῆς συναγωγῆς καί τοῦ ιουδαϊκοῦ ἐθνικισμοῦ, ἀπό τή μιά στιγμή στήν ἄλλη, νά κάνει πλήρη στροφή καί νά πηγαίνει στήν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, δηλαδή νά ἀσπάζεται τό εὐαγγέλιο τοῦ Θεανθρώπου. Καί γίνεται πιό ἀπίστευτο, ὅταν ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ μέ ἔμφαση ὅτι «ἐπόρθουν αὐτήν (τήν Ἐκκλησία)», δηλ. προσπαθοῦσε νά ἐξαφανίσει τήν Ἐκκλησία. Γιά τόν λόγο αὐτό ἡ διαβεβαίωσή του, ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος του εἶναι ἐξ ἀποκαλύψεως Θεοῦ, ἀποκτᾷ πολύ μεγάλη βαρύτητα. Γιατί ὁ διώκτης ἐγινε Ἀπόστολος καί ἡ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α' 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

ἀπειλή νά ἀφανίσει τὴν Ἐκκλησίαν μετατράπηκε σέ ἐξάπλωσὴ τῆς «eis πάντα τὰ ἔθνη». Τέτοιες θαυμαστές ἀλλοιώσεις καὶ ἀλλογῆς μόνο ἡ δύναμη τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά πραγματοποιήσει. Ὅπως ὁ Χριστὸς μετέτρεψε τοὺς ἀπλοὺς ψαράδες τῆς Γαλιλαίας σέ «ἀλιεῖς ἀνθρώπων», ἔτσι καὶ τὸν διώκτη Σαοὺλ τὸν μετέτρεψε σέ μέγα ἀπόστολο τῶν Ἑθῶν.

Ἡ ποιότητα τῶν θεολογικῶν του νοημάτων

Ἡ φράση τοῦ ἀπ. Παύλου ὅτι «ὅταν ὁ Θεὸς εὐδόκησε νά μοῦ ἀποκαλύψει τὸν Υἱὸ τοῦ γιὰ νά τὸν εὐαγγελίζωμαι, δηλ. νά τὸν κηρύττω καὶ νά διδάσκω στὰ ἔθνη» (στ. 16), εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νά προκαλέσει τὸν θεολογικὸ «σεισμό» τόσο στὴ θεολογία τῶν προγόνων του, ὅσο καὶ στὶς περὶ Θεοῦ δοξασίες τῆς ἐποχῆς του καὶ πέρα ἀπ' αὐτή.

Ἡ θεολογία τοῦ ἀπ. Παύλου, ἐναρμονισμένη στὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, στέκεται στό μέσο μεταξύ τῶν μονοθειστῶν καὶ τῶν πολυθειστῶν καὶ τὸ καλύπτει μέ τὴν ἀποκαλυπτικὴ γνώση καὶ σοφία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ποῦ ἔγινε ἄνθρωπος. Δέν ἀφήνει πλεόν χώρο νά καλυφθεῖ ἀπὸ τὴν ἀθεΐα.

Εἶναι σημαντικό ὅτι ὁ ἀόρατος καὶ ἀπρόσιτος Θεὸς γίνεται κατὰ χάριν ὁρατὸς καὶ κατανοητὸς μέσω τοῦ Υἱοῦ του, ὁ ὁποῖος εἶναι «εἰκόνα τοῦ ἀόρατου Θεοῦ... αἰώνια γεννημένος, ἄκτιστος, πρὶν ἀπ' τὴν κτίση, γιατί τὰ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα ἦλθαν στὴν ζωὴ, στὴν ὑπαρξὴ δι' αὐτοῦ» (Κολ. 1, 15-16). Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ ἐξήγησε, ἀποκάλυψε, φανέρωσε στοὺς ἀνθρώπους τὸν ἀληθινὸ Θεό. Καὶ ἡ μαρτυρία Του εἶναι τόσο ἀληθινὴ καὶ αὐθεντικὴ, γιατί εἶναι αὐτὸς ποῦ, ὡς μονογενὴς Υἱός, βρίσκεται στοὺς κόλπους τοῦ Θεοῦ Πατέρα,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς κάνω γνωστόν, ὅτι τό εὐαγγέλιον, τό ὁποῖον ἐκπρύχθηκε ἀπό ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τό ἐπῆρα οὔτε τό ἐδιδάχθηκα ἀπό ἀνθρώπους ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τήν ἄλλοτε διαγωγῆν μου εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδή ὑπερβολικά κατεδίωκα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καί τήν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν ἀπό πολλοῦς συνομηλίκους συμπατριώτας μου, μέ τόν ὑπερβολικόν ζῆλον πού ἔδειχνα διά τās πατρικάς μου παραδόσεις. Ὅταν ὁμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπό τήν κοιλιὰ τῆς μητέρας μου καί μέ ἐκάλεσε διά τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τόν Υἱό του, διά νά κηρύττω αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλευθήκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπό ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τήν Ἀραβίαν καί πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τήν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπό τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διά νά γνωρίσω τόν Πέτρον καί ἔμεινα κοντά του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλον ἀπό τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρά τόν Ἰάκωβον, τόν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εἶναι ἓνα μαζί του, καί ἔχει τήν πλήρη γνώση γιά νά τόν ἀποκαλύψῃ καί νά τόν γνωρίσει στους ἀνθρώπους (Ἰωάν. 1,18).

Ἡ ἀποκαλυπτική ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου: τό ζητούμενο τῆς ἐποχῆς μας

Μετά ἀπό τήν ἀπομυθοποίηση τῶν πάντων, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἔχασε τή νοσταλγία τοῦ αἰώνιου, τοῦ ἀληθινοῦ. Καί δυστυχῶς τό κενό πού δημιουργήθηκε δέν μπόρεσε οὔτε ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη, οὔτε ὁ σύγχρονος τρόπος ζωῆς νά τό καλύψῃ. Καί στήν προσπάθειά του νά τό βρεῖ παρασύρθηκε σέ οὐτοπικές φαντασιώσεις καί ἠθικές παρεκκλίσεις. Καί ἔγινε περισσότερο αἰχμάλωτος στήν ἀπογοήτευση τῆς φθορᾶς τοῦ κόσμου.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία παρόλη αὐτὰ διατηρεῖ τή γεύση τοῦ αἰώνιου, διατηρεῖ τή χάρη τοῦ Παρακλητοῦ, κρατᾷ ζωντανή τή θεία γνώση, ὅπως τήν ἀποκάλυψε ὁ Χριστός καί τή διέδωσαν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες. Καί καλεῖ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο κάθε ἡλικίας καί κοινωνικῆς ὁμάδας ν' ἀφήσῃ τόν μύθο τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπό τή ζεστασιά τῆς θείας ἀγάπης. Νά ἔλθῃ νά ξανανιώσῃ τή χάρη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ζωογονηθεῖ ἀπό τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, νά συμμετάσχει καί πάλι στήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νά ξαναβρεῖ τή φωλιά του, τήν πνευματική σιγουριά του, τόν Θεό του. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

25 Ὀκτωβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ,
Μαρκανοῦ καί Μαρτυρίου μαρτ. (†355), Ταβιθάς, ἦν θανοῦσαν ἀνέσπασεν
ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Νοεμβρίου, Ε' Λουκά.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ' 19-31.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία θέλοντας νά συμβάλῃ στήν καλυτέρα κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτούργημα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχήσεως. Φροντίζει δέ τό ἐτήσιο πρόγραμμα τῶν εισηγήσεων νά καλύπτει, κατά τό δυνατόν, τίς πνευματικές ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου κατηχητικοῦ ἔργου.

Τά μαθήματα γίνονται στήν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (1. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη), ἀπό τόν Νοέμβριο ἕως τόν Μάιο, μία φορά τόν μήνα, κάθε Δευτέρα, ἀπό τίς 6.30 μ.μ. ἕως 8.30 μ.μ.

• **Ἐναρξη μαθημάτων:** Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2009, θά γίνει ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἐναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

• **Πληροφορίες:** Καθημερινά, ἀπό 8.00 π.μ. ἕως 2.00 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος καί τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου (Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 - 210 727346).

ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

ἐπιμέλεια Πρωτοπρ. Ἠλία Μαρκαντώνη καί Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη,
σχήμα 12x17 ἑκατ., σσ. 368 (ἐκδοση Ε')

Μέ σκοπό νά προσφέρει σιτούς πιστούς «τόν πιό ἀσφαλῆ ὁδηγό στή λειτουργική καί τήν ἰδιωτική προσευχή τῶν χριστιανῶν στίς καθημερινές πρός τόν Κύριο ἐντεύξεις τους», ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό «Προσευχτάριον» αὐτό. Τό περιεχόμενό του ἀπαρτίζεται ἀπό 4 μέρη: Τό «Ἀνθολόγιο προσευχῶν», τίς «Ἱερές Ἀκολουθίες», τοῦς «Παρακλητικούς καί Ἱκετηρίους Κανόνες» καί τό «Πληροφοριακό παράρτημα» (μηνολόγιο, πασχάλια, νησιτεῖες). Σέ δίχρωμη ἐκτύπωση, μέ χρυσοδέτη βιβλιοδεσία.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr